

גמ' כל שנה כספין - כל מלח שבה כחמין מתי"ם תורין ואורין
אורו כחמין כשבה ואין זו משום תיקון שהרי נתקן כבר
מדין - שאין זה גמר מלאכתו אבל לא שורין : פון מדג מלוט ין
או קוליים סליפנין : דג שקרין טוניניא : סדססו וסו גמר מלאכטו

להטמין מבטור יוס בדבר המוסף הכל גזירה שמה יממין ברמין
*ושמה יחסה ולר"י גראה דמה שהיו מתערבין טמן כחמין לא הוה
דמי להטמנה וליכא למיחך מינה דליכא למימר דלחרי לאו מפני
שכבשל המים טעמן וגראה לו דעלמין לא הוה מתערב כחמין כי
הוה מוקף מדינות מכל לך והוה
מתחממין המים טעמיהם שכבולין מחמת
חמי כבדיל ולא היו חרותם כחמין
עבריה טעמן לפי שריקן רע והטמנה
דמיה להטמנה שמים טעמן היו
נעמטין כחמין להחמם :

ובזמן ממי אבד סמך
יחסה דלף כריס אבד
(מחמת לנדר חמיה מ"י)

ג' א ב ט"י פ"ק סג' א
שבת סג' ג ופ"ד
לכא כ סג' לט"ו סג'
קופיע אריה סג' ט"ז
סג' ג :

רבינו הגאון
גלגל סג' אבד רב
יוסף גלגל חייב חפצת
כעין מליה יש ופוליס
האיפכין שדורחין היא
גבר מלאכתו : ולא
יפקענה בסודרין : ה'
יוסי סחדי וחקקה רב
גמון [בכחה כ"ע לא
פליגי דש"י] בתולדות
האור כלי משא לא
פליגי [דאבד] כי פליגי
תולדות חבא ח"ק
גבר גרמין תולדות
האור אפי' תולדות אור
וה' יוס סג' לא גרמין
ואסור ליה רבנן לרבי
יוסי ומה משעשע שעש
איש סבריה ויולדות
המה והא חסרי
לד רבנן לאנשי סבריה
[אפי' דדוד ר' יוס
ואסור תולדות אור ח'
קופיע אריה סג' ט"ז
סג' ג :

ל"א *שבת כחמין מלפני השבת שורין אותו
כחמין בשבת, וכל שלא בא כחמין מלפני
השבת מידון אותו כחמין בשבת ח"ך מן
המליח ישן וקוליים האיפכין שהדחתן זו
היא גמר מלאכתן : ש"ם : ולא יפקענה
בסודרין : והיא דתנן : **תתנין** : תבשיל לחוך
הבדר בשביל שיהא שאר, ואת המים היפים
ברעים בשביל שיצטו, ואת הצנן בחמה
בשביל שיהבו : **לימא רבי יוסי** היא ולא רבנן :
אמר רב גרמין **"ברמין דב"ע** לא פליגי
דש"י, **בתולדות האור** כ"ע לא פליגי דאמרי,
כי פליגי **בתולדות חממה** : מר סבר גורמין
תולדות חממה אמר תולדות האור ומר
סבר לא גורמין : ולא יפקענה בחור :
ולפלוג גמ' ר' יוסי : **בהא** : **רבה** אמר גודה
שמה יממין ברמין **רב יוסף** אמר מפני שמזין
עפר ממקומו מאי בינייהו איכא בינייהו עפר
תידוח **מחלמי** רשב"י אמר מגלגלין ביצה
על גבי ג' רוחא ואין מגלגלין ביצה על גבי
סד הרוח : **בשלמא** למאן דאמר גודה שמה
יממין ברמין ליכא למיגור אלא למאן דאמר
מפני שמזין עפר ממקומו ליגור : **יתם** ג' לית
ביה עפר **מיעשה** שעשע אנשי סבריה
והביאו סילח של צונן לתוך אמה של חמין
ובי בשלמא למאן דאמר גודה שמה יממין
ברמין היינו דדמיה להטמנה אלא למאן
דאמר מפני שמזין עפר ממקומו מאי איכא
למימר : **מי** סברת מעשה סבריה אסיפא קאי
ארישא קאי : **לא** יפקענה בסודרין **ר' יוסי**
מתיר והכי קאמר ליה רבנן לר' יוסי
הא מעשה דאנשי סבריה תולדות
המה הוא ואסור להו רבנן, **אמר** להו :
ההוא - תולדות אור הוא ידחלפי אפירתא גיהנם, אמר רב חסדא
ממעשה

מדקרי ליה גמר מלאכתו ש"ם ור'
ביבול גמין : וסא דפני : כפרק פנים
טמין ס' **במה** טק : **פספס** : כחמין
דש"י : דלון דרך ביבול כד ומה
באור לא מילתא לליגור הא אלו
הא : כחמין סאור - עון אס רוחם
הסודר הוא באור מחמיה : דאפ"ר -
האי ביבול : תולדות ספס - טהמס
הסודר כחמה : **למו** תולדות סאור -
דמחן דחיו סבר דתולדות האור כינה:
ספס יממין ברמין - דמחן דחיו סבר
מכר הא לבשולי והאי לבשולי
וסרייהו דרך הטמנה מה לי רמין
מה לי חול ומשום הכי מודה ר' יוסי :
ספס יויו עפר - שמה לא יהא ספ
חול עקור לכל הגורך ואפי' לאחוי
עפר הדבוק ואפי' חופר גומא : עפר
סיפוס - כלומר תיחמה כחמין דליכא
למיחם למזין : **ג' רוסס** - סתמא חמה :
ואין פנגלגין כפיד רוסס - הוא
תולדות האור : **ליכא** למיגור - בג
רוחא הוא לא טממין חמה כי האי גוונא
לשמה יזו עפר ויכסו בו ליגור : לפוך
ספס על סמין - וחמי סבריה לאו
תולדות האור כינה ופליגי אבדו לה
ומודה באר ר' יוסי : **דדמיא** להטמנה
שמתקין מים חמים : **מי** סבריה
ספס קאי - **לביעשה** דחיל וזבן
ולחריש תולדות חמה כי האי גוונא
אסרי דכרי הכל : **ארישא** קאי -
אלטונאה, ורבנן הוא דחמיה לה, אבל
לר' יוסי כה"ג לא מיתסר אלא משום
דלמי תולדות האור כינה : וסא
פספס - דחמי סבריה תולדות חמה
כינה דמי להפקענה בסודרין דליכא
למיגור לשמה יזו ואסרי לה :
כפלה
הפי' גמ' ר'
ההוא - תולדות אור הוא

לקמן חמה

ס' קמ"ו

הגרות
הב"ח
(6) רש"י ד"ס
מי סבריה
ממעשה סבריה
לסיפא :

גליון
השם
גמרא דחמי
לסיפא
דג' ספס : עין
הלין ד' ח'
ע"פ ספס ד"ס
כחמי סבריה
[מ"י]

בר שנה כחמין מלפני השבת -
פירוש שכתבשל לגמרי כדמפרש
לקמן כפרק חמיה (ד' קמ"ה) כגון
תרגומם דרבי אבא שורין אורו
כחמין אפי' בכלי ראשון וכל שלא
בא ס' מדיחין אורו לפירוש רשב"א
דמפרש דעירוי ככלי שני אחי שפיר
הכא דלון שורין אורו בכלי ראשון
אבל מדיחין אורו מכלי ראשון דרך
עירוי אבל לפירוש דמפרש דעירוי
הי ככלי ראשון מ"כ מדיחין אורו
מכלי שני קאמר ואפי' מאי אריח
מדיחין אפי' שורין גמי וואמר ר"י
דאפי' ככלי שני אין שורין דהאיל
דהמים חמין מיחוי כמבשל ואפי'
דתנן לקמן (ד' ק"ב) אבל טמן לתוך
הקערה או לתוך האמטוי היט דוקא
תכלין שכן עשוין למתק את הקערה
ולא מיחוי כמבשל איי היה שורין
אורו כיון דאריי ככלי שני והא דנקב
מדיחין לא משמעין דאפי' הדה
היא גמר מלאכה כמניח השן וקוליים
האיפכין : **שומא** יממין ברמין -
אבל הפקעם סודרין לא גזרו אלו
שמה יממין ברמין בסודרין לא דמי
לרמין ואסו סודרין שנתחממו באור
לא כפי ר' יוסי למיגור דלון דרך
לחממן כל כד שלא יהו גרספין :
מפני שמזין עפר ממקומו - פי'
כקונטרס מתוך שלא יהיה
עו חול עקור כל הגורך לכסות אפי'
לאחוי עפר הדבוק ואפי' חופר גומא
וקשה לרבי'א דהא ליכא איסורא
דלחרישא כחופר גומא ואפי' לר'ך
הבינה כחמה ור"י *הקשה לפירוש הקונטרס דמאי דמחין כחמין ססס גג לית ביה עפר דלרביה הא ססס גג י"ט בו מעויבה וכיון דגורמין
יזו ומפרש ר"י שמזין עפר שהוא מוקף ממקומו כשהוא כבינה בתוך העפר וסבר רב יוסף דלטמול מן כל שמה טמולן אריח בינייהו
עפר תיחמה היט שהא תיחמה כל כך כשמניח הבינה מיזו ליפול נעמטת מעלמה כחמין עפר ומזין עפר ממקומו בידים והטמנה אחי שפיר
דכסו גג לית ביה עפר כל כך שיוכל להטמין כחמין דלחפירה מעויבה לא חיישין ולפירוש זה הוא מלי למימר איכא בינייהו עפר מוכן ובכלוא
הכי איכא בינייהו סוכא כגון גג דלית ביה עפר שמה יממין ליכא למימר ושמה יזו איכא וכגון מעשה דאגשי סבריה דשיך יממין ולא
שיך יזו אבל קשה לרשב"א דקאמר כחמין אלא למי' שמה יזו עפר לגזור ולהאי פירוש לא שיך למימר לגזור אלא הוא ליה למימר
ליחסר יוס לישב דמשום דכל איסורי דרבנן הם גזירה אטו דלחרישא נקב האי ליטמנה ועוד פירש רבי'ט חס בספר הישר שמזין עפר
ממקומו ואפי' חופר גומא תולדה דחורש אפי' בעפר תיחמה כגון חול ואבן דרכים כדמוכה כבינה (ד' ק"ה) דקאמר והא קטעדי
כתישה בעפר תיחמה והא קטעדי גומא אלמא בעפר תיחמה שייך גמי גומא והא דקאמר הכא איכא בינייהו עפר תיחמה היט כל כך
תיחמה כשמניח בינה עליו כקערה מאליה דבהא הא דל' לא שיך חורש וקשה לפי' דלחמי פליג רבה ארבי יוסף ולא חייש למה שמזין
עפר מדקאמר אלא למחן דלחמי שמזין ס' משמע דלרביה יחא יוס לומר דרביה סבר דלא שיך גומא אלא כשטמול בידו מן העפר
וגמאר מקום מן הגומא אבל כענינה בינה לא שיכא גומא לפי שאינה נכרס :

ואין נראה כ"כ
קופיע דלף
חייבין שמה
יחסר כחמין
אלא כחמין
דוקא חייבין
ובכאין לו כל
כסור והכר לו
מעט [מ"י]

איכא בינייהו עפר תיחמה - פירש כקונטרס דבעפר תיחמה לא שיכא גומא והא דממעשה כבינה (ס'ט) דבעפר תיחמה כמי שיך גומא
דרך לומר לפי' דהתם איירי ש"ם מעט עפר תיחמה וסביב קרקע קשה דכמסיר עפר תיחמה השאר הגומא קיימה אבל
הכא כשיש עפר תיחמה רבינה כשיעשה גומא אינה מתקיימת כי ופני הגומא יפל ולא יוכל להתקיים לפי שאין הקרקע קשה :
ואין מגלגלין בינה על גבי סיד רוחה - קשה דמפלגין בין תולדות חמה לתולדות האור לפלוג בתולדות חמה גופייהו בין גג רוחה
לחול ואבן דרכים וגג דלית ביה עפר ולמי' דשמה יממין ברמין אחי שפיר דמפלגין בין גג רוחה לסיד רוחה שלא כדרך
הטמנה אבל בתולדות חמה גופייהו לא מלי למיפלג אלא בין דרך הטמנה לשלא כדרך הטמנה דכחול גמי אס איט מטמט בו אלא
מגלגלו על גבי שרי : **אלא** למי' שמה יזו ופי' - ואפי' לרב יוסף אטו מי לית ליה גזירה שמה יממין ברמין והא מהאי טעמא אסרינן
להטמין בדבר המוסף הכל יוס לומר דמכבוד יוס איכא למיגור שמה יממין ברמין ושמה יחסה אבל הכא לא שיך למיגור דאסו אי שריקן
לכסל כחמי חמה גומא אחי לכסל כחמי אור כשבה ור"י הא אסרינן מחשביה להטמין אף כשאין מוסף הכל גזירה שמה יחסה
יוס לומר דהיי מלי דבר המוטל איכא למיחם שמה יחסה ור"ייהו אבל ביבול גמור כי הכא לא עשו אריח אטו תולדות חמה :
ממעשה